

వమిళ సాహిత్యం- భారతి కవిత్వ

డాక్టర్ పల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ

Blank Page

త వింశ సా హి త్యం - భా రతి క వి త

డా॥ చల్లా రాధాకృష్ణశర్మ

ప్ర చు రణ ;

రిజిష్టర్ సంఖ్య 1/64

యూవభారతి
సాహితీ సాంస్కృతిక సంస్థ
5 కింగ్స్ వే, సికిందరాబాదు-3

TAMILA SAHITHYAM - BHARATHI KAVITHA

Selections from Subrahmanya Bharathi's Tamil Poetry with Commentry

by: Dr. CHALLA RADHA KRISHNA SARMA

© YUVA BHARATHI, Secunderabad - 500 003.

యువభారతి

ప్రచురణ : 85

ప్రథమ ముద్రణ :

ప్రతులు : 1,200

ముఖ చిత్రం : శీలావీరరాజు

ముద్రణ :

సుమన ప్రింటర్స్,

ముషీరాబాద్, హైదరాబాద్-20.

ముఖచిత్ర ముద్రణ :

బాలాజీ ఆర్ట్ ప్రింటర్స్,

చిక్కడపల్లి, హైదరాబాద్.

ప్రతులకు :

యువభారతి,

5-కింగ్స్‌వే, సికిందరాబాద్ - 500 003.

లేదా

యువభారతి కార్యాలయము

ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్ భవనములు,

తిలక్‌రోడ్, హైదరాబాద్.

మొ : రూ. 3/-

యువభారతి పరిచయం

మనిషిలో అంతర్లీనంగా, నిక్షిప్తంగా వున్న ప్రతిభాపరిమళాలు పరివ్యాప్తం కాగలిగినప్పుడే అతని సృజనాత్మక శక్తికి సామర్థ్యం చేకూరుతుంది, సమాజంలో సౌందర్యం సౌజన్యం పెంపొందటానికి అనువైన వాతావరణం ఏర్పడుతుంది. పరస్పరావగాహనం జరుగుతుంది. నిర్మాణాత్మక దృక్పథాలకు ప్రాచుర్యం లభిస్తుంది. సమైక్య భావాలు కుదురుకుంటాయి.

యువభారతి కడచిన పందొమ్మిదేళ్ళుగా సమాజంలో సామరస్యాన్ని పెంపొందించేందుకు సాహిత్యంకంటే యితరమైన సాత్విక సాధనం లేదనే విశ్వాసంతో యితోధిక కార్యక్రమాలను రూపొందించి కృషిచేస్తున్నది. సాధ్యమైనంత తక్కువ వెలకు వీలైనంత ఎక్కువమందికి ఉత్తమ సాహిత్యాన్ని అందజేస్తే సాహిత్యంపట్ల ప్రజాసీకానికి అగురక్తి పెరుగుతుందనే నమ్మకంతో ప్రచురణ కార్యక్రమాన్ని చేపట్టింది ఇంతవరకు 84 ప్రచురణలను ప్రచురించి మూడులక్షల ప్రతులకుపైగా సాధ్యమయినంత తక్కువ వెలకు తెలుగు పాఠకులకు అందించ పూనుకున్నది.

భారతదేశంలో ఎక్కడున్నాసరే యువభారతి నిర్వహిస్తున్న సాహిత్యోద్యమంలో పాలుపంచుకోగలిగేందుకు ప్రారంభించబడిన సాహితీమిత్ర పథకంలో 8000 మంది సహృదయులుచేరి ప్రణాళికను విజయవంతం చేశారు. యువభారతి భవిష్యన్నిర్మాణంలో సహకరించేందుకు ఆరంభింపబడిన సభ్యత్వ పథకాలతో భారతీ మిత్రులుగా 800 మంది భారతీ భూషణలుగా 100 మందిచేరారు.

ఉడతాభక్తితో మేముచేస్తున్న భాషాసేవకు అందదండలుగా నిలిచారు ప్రజలు వారి సౌహార్దం, భాషాప్రియత్వం యివే మా పెట్టుబడి. మా తపస్సు ఫలించి తెలుగు దేశంలో అధ్యయనశీలత, సౌజన్యం పెంపొందాలని ఆకాంక్షిస్తున్నాం,

సహృదయుల సహకారాన్ని ఆర్థిస్తూ

హైదరాబాదు,

5 డిశంబరు, 1982

ఇరిమెంటి కృష్ణమూర్తి

అధ్యక్షుడు

యువభారతి.

సాహిత్యాన్ని సామాన్యులకు సైతం అందించి సమాజంలో మంచిని పెంపొందించాలనే సత్సంకల్పముతో యువభారతి స్థాపించిబడింది యువభారతితో సర్వులూ సాహితీ బాంధవ్యాన్ని పటిష్టంచేసుకోవాలనే ఉద్దేశ్యంతో “సాహితీమిత్ర” సభ్యత్వ పథకాన్ని చేపట్టి ఏందరినో సాహితీ మిత్రులుగా తీర్చిదిద్దింది.

యువభారతి, భారతీమిత్ర పథకం :-

ప్రతి సంవత్సరం రూ॥ 10/- చందాచెల్లించి సాహితీ మిత్రులుగా పరిగణించబడే కంటే, ఒకేసారి “నూటపదహార్లు” అందించి శాశ్వత సభ్యులుగాచేరి యావజ్జీవం యువభారతి నుండి సదుపాయాలనందుకో గలరనే ఉద్దేశ్యంతో రూపొందించ బడినదే “భారతీమిత్ర” సభ్యత్వ పథకం.

భారతీ మిత్రులు కావాలంటే ! -

- * కేవలం రూ॥ 116/-లు చెల్లించటంతో మీరు శాశ్వతంగా యువభారతి “భారతీ మిత్రులు”గా పరిగణించ బడతారు. పైమొత్తాన్ని ఒకేసారి చెల్లిస్తే మంచిది.
- * ఒకేసారి రూ॥ 116/-లు చెల్లించక పోతే మొదటి వాయిదాగా రూ॥ 16/-లు చెల్లించి మిగిలిన మొత్తాన్ని నెలకు రూ॥ 10/-ల చొ॥న పది సమానమైన వాయిదాలలో చెల్లించవచ్చు.
- * మొదటి వాయిదా రూ॥ 16/-లు చెల్లించగానే మీకు “భారతీ మిత్ర” సభ్యత్వ సంఖ్య కేటాయించబడుతుంది. యువభారతి ప్రచురణల నుండి మీరు ఎన్ను కొన్న రూ॥ 12/-ల విలువగల పుస్తకాలను అందుకుంటారు. రూ॥ 116/-రు చెల్లించినవారు మాత్రమే యువభారతి ‘భారతీ మిత్రులు’గా పరిగణింప బడతారు.

పూర్తి సభ్యత్వం చెల్లించి భారతీ మిత్రులయితే మీకు :

- * “భారతీమిత్ర” గుర్తింపు కార్డు అందజేయబడుతుంది.
- * ప్రతి సంవత్సరం రూ॥ 12/-ల విలువగల యువభారతి ప్రచురణలు (ప్రచురణలపై పేర్కొన్న వెల ప్రకారం) జీవిత పర్యంతం అందజేయబడతాయి.

గమనిక : పుస్తకాలు పోస్టులో పొందగోరే మిత్రులకు రూ॥ 16/- విలువగల పుస్తకాలను పోష్టేజిమేరకు అంటే దాదాపు రూ॥ 2-00 లకు వి.పి పి.లో పంపించడం జరుగుతుంది. మిత్రులు ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించి తమ భారతీమిత్ర సభ్యత్వ పుస్తకాలను విడిపించుకో మనవి. పుస్తకాలు మిత్రులకు భద్రంగాచేరేందుకు

వీలుగా ఈ చిన్నమార్పుచేయడం జరిగింది. స్థానికేతరులైన భారతీమిత్రులు దీనిని గమనించి సహకరించ ప్రార్థన.

- * యువభారతి ప్రచురణలన్నింటినీ 25% మినహాయింపుతో మీ సొంతం చేసుకునే సదుపాయాన్ని శాశ్వతంగా పొందవచ్చు. పోష్టేజీ అదనం అని గమనించండి.

“భారతీ భూషణ” సభ్యత్వ పథకం

వదాన్యులయిన సాహితీ బంధువులు తమ సహాయ, సహకారాలను పెద్దమొత్తంలో అందించి యువభారతి కార్యక్రమాలకు ఊపిరిని, ఉత్సాహాన్ని అందించి, ప్రోత్సహించేందుకు యువభారతి “భారతీ భూషణ” పథకాన్ని ప్రారంభించింది.

భారతీ భూషణులు కావాలంటే :

రూ॥ 1,118/-లు గాని అంతకు మించిగాని, మొత్తాన్ని ఒకేసారి లేక పది సమాన వాయిదాలలో అందించిన వారిని ‘భారతీ భూషణ’లుగా సమాదరిస్తుంది.

ఇలా పెద్దమొత్తంలో విరాళ మిచ్చిన ‘భారతీ భూషణులకు’

- * సభ్యత్వం పూర్తిగా చెల్లించిన వెంటనే “భారతీ భూషణ” గుర్తింపు ఫలకం అందజేయ బడుతుంది.
- * యువభారతి కార్యక్రమాల గురించి అన్ని వివరాలూ ఎప్పటికప్పుడు తెలియ జేయడం జరుగుతుంది.
- * యువభారతి వెలువరించే అన్నిప్రచురణలనూ, భారతదేశంలో ఎక్కడ ఉన్నా సరే శాశ్వతంగా ఉచితంగా అందించటం జరుగుతుంది.

గమనిక :- విదేశాలలో ఉండే భారతీ భూషణులు పోస్టుఖర్చులు రామే భరించాలి.

- * యువభారతి ఉపన్యాస కార్యక్రమాలలో మీరు ప్రత్యేక ఆహ్వానితులుగా పాల్గొన వచ్చును.

మా స్నేహాహ్వానాన్ని స్వీకరించండి! భారతీమిత్రులుగా, భారతీభూషణులుగా చేరండి! యువభారతి సుస్థిర భవిష్యత్ కార్యక్రమాలకు మీ చేయూత నందించండి.

వివరాలకు : యువభారతి, 6, కింగ్స్ వే, సికిందరాబాదు-3
లేదా

యువభారతి కార్యాలయం, ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్ భవనములు,
తిలక్ రోడ్, హైదరాబాదు-500 001.

మా మాట

మన జాతీయగీతం 'వందేమాతరం' మాతృదేశ స్వరూప స్వభావాలను వ్యంజిస్తూ కావ్యస్ఫూర్తిని సంతరించుకున్న మహాకావ్యరేఖ అందులో, "సుమధుర భాషిణీం" అని దేశమాతను స్తుతించినాడు బంకించంద్ర చటర్జీ భారతీయ భాషలు ఒకే ఆత్మకు మారు రూపాలు. మధురములైన ధ్వనులకూ గంభీరములైన అర్థాలకూ, సమున్నతమైన విజ్ఞాన సంపదకూ, అపారమైన జీవితానుభవానికి అవి రత్నా పణములు.

భారతీయ భాషలలో వైవిధ్యం ఉన్నమాట నిజమేకాని, ఆ వైవిధ్యం తోటలోని రకరకాల పూలలాగా, అందాలను పరిమళాలనూ, పంచిపెట్టుతుంది. పలుభాషలు నేర్చినవాడు సమైక్యభావాన్ని పెంపొందించడంలో ఎంతగానో దేశానికి జాతికి ఉపయోగపడతాడు.

భారతీయ భాషలనుగూర్చి యువతరానికి సరళమైన తెలుగులో తెలుపాలనే ఉద్దేశ్యంతో యువభారతి ఇంతవరకు ప్రేమ్చంద్, సూరదాస్, కన్నడకవిరాసౌరభంవంటి పుస్తకాలను ప్రచురించింది. ఇప్పుడు 'తమిళ సాహిత్యం భారతీకవిత' మీకు అందిస్తున్నది.

తమిళం భారతదేశంలో అతిప్రాచీనమైన భాష, సాహిత్యవిజ్ఞాన సంపదలకు కాణాచి. మన పొరుగుభాష. మన తెలుగుదేశంలో తమిళభాష తెలిసినవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. తమిళభాషలో గ్రంథరచన చేసినవారూ ఉన్నారు. తమిళరచనలకు తెలుగు వేషం వేసినవారూ ఉన్నారు. ఆచారవ్యవహారాలు, సంగీతం, నృత్యం ఇత్యాది కళల్లో తెలుగులకు, తమిళులకు భేదం చాలా తక్కువ.

ఇది సుప్రసిద్ధ తమిళకవి సుబ్రహ్మణ్యభారతి శతజయంత్యుత్సవ సంవత్సరం. యావద్భారతంలో ఆయన కవితకు నీరాజనాలు అర్పిస్తున్నారు. సుబ్రహ్మణ్యభారతి మహాకవి, స్వాతంత్ర్య సమరయోధుడు, మహామనీషి, మహామానవుడు.

ఆయన రచనలు కొన్నింటిని ఎర్చికూర్చి వాటికి తెలుగు అనువాదం సమకూర్చి 'యువభారతి'కి ప్రచురించుకొనే అవకాశం కల్పించిన వారు డా॥ చల్లా రాధాకృష్ణశర్మ గారు. శ్రీ శర్మగారు తమిళనాడులోని మధురై కామరాజ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆంధ్ర సాహిత్యచార్యులు. తెలుగు, తమిళబాషల పరస్పరప్రభావాన్నిగూర్చి పరిశోధన చేసి డాక్టరేట్ పట్టా సంపాదించిన విద్వాంసులు. కథ, కవిత, వ్యాసం ఇత్యాది సాహిత్య ప్రక్రియల్లో గణనీయమయిన రసవద్రచనలు చేసినవారు. పండిత కుటుంబమునకు చెందిన వారు: మా యువభారతి వేదికమీద తమిళ, మళయాళ రామాయణాలనుగూర్చి, కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారి సాహిత్య వ్యక్తిత్వాలనుగూర్చి, విజ్ఞానప్రదమైన ప్రసంగాలు చేసిన వాగ్వివతంసులు. మా యువభారతి నిర్వహిస్తున్న సాహిత్యోద్యమాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్న సహృదయులు. 'తమిళసాహిత్యం భారతీకవిత' రచయితలు ఆచార్య చల్లా రాధాకృష్ణశర్మ గారికి "యువభారతి" హోర్డికమైన ధన్యవాదములను సమర్పించుకుంటున్నది.

ఇరివెంటి కృష్ణమూర్తి

అధ్యక్షులు

యువభారతి.

ఓ హైదరాబాదు

డిశంబరు, 1982

మం దు నూ ట

'కుండకుంభమండ్రు, కొండపర్వతమండ్రు
ఉప్పు లవణమండ్రు ఒకటిగాదె
భాష లింతెవేరు, పరతత్త్వ మొక్కదే
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ'

అని ప్రజాకవి వేమన చెప్పగా, మరొకప్రజాకవి సుబ్రహ్మణ్యభారతి ఇలా అన్నాడు :

'చెప్పమొక పదినెట్టు డైయాళ్, ఎనిన్
చిన్దనై ఒన్దుడైయాళ్,
(పద్దెనిమిది భాషలుకలది
భావంలో ఏకత్వం కలది.)

భాషలు భిన్నమైనా, వాటిలో వివరించబడే విషయాలలో ఏకత్వం ఉంది. భారతీయ సాహిత్యాన్ని అలవోకగా పరిశీలించినా, ఈ ఆంశం కొట్టవచ్చినట్టు తెలియవస్తుంది.

మున్నెన్నడూ లేనంత అవసరం ఈనాడు భావసమైక్యానికి కలిగింది. భావసమైక్యం దేశసమైక్యానికి రాచబాట. కనుకనే ఇతర భాషలలో జరిగే సాహిత్యవ్యాసంగాన్ని తెలుసుకోవడం ఎంతైనా అవసర మవుతున్నది. మనకు మిల్టన్, టాల్స్టాయ్, షేక్స్ పియర్ మొదలైన సాహితీ మూర్తుల్ని గురించి పరిపూర్ణంగా కాకపోయినా కొంతవరకైనా తెలుసు. కాని ఆశ్చర్యం! తెలుగు తోబుట్టు భాషల్ని గురించి మాత్రం మనకు అంతగా తెలియదు; ఆ భాషలలో ఎనలేని పేరుపెంపులు గడించిన రచయితల్ని గురించి కూడా మనకు ఆదే తెలియదనడం చర్చిత చర్చణం.

తమిళ నవయుగ ప్రవక్త సుబ్రహ్మణ్య భారతి ఆయన జీవించింది 99 సంవత్సరాలే (1882-1921). ఆ కొద్ది కాలంలోనే కవితలు కథలు వ్యాసాలు అనువాదాలు ఎన్నో సంతరించి ఆధునిక తమిళ సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేశాడు. ఆధునిక తమిళ సాహిత్యం అనగానే ఆయన పేరు స్ఫురణకు వస్తుంది. ఆధునిక యుగానికి ఆయనకి అంతదగ్గరి చుట్టరికం ఉంది కనుకనే, తమిళసాహిత్యంలో ఈ యుగాన్ని భారతీయుగం అని వ్యవహరించడం జరుగుతున్నది.

తమిళ నవయుగ ప్రవక్త శతజయంత్యుత్సవ సందర్భంగా ఈ పుస్తకాన్ని సర్వాంగసుందరంగా ప్రచురించడానికి ముందుకువచ్చిన యువభారతి వారి సహాయదతను మనస్ఫూర్తిగా కొనియాడుతున్నాను. తెలుగునాడులో ఒక విశిష్టసంస్థగా పేరు గడించిన యువభారతిని గురించి ప్రస్తుతం నేను ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరంలేదు. ఈ సంస్థకు ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు కలదనిమాత్రం నేను చెప్పదలచుకున్నాను.

మధుర

20-11-1982

చల్లా రాధాకృష్ణశర్మ

తమిళ సాహిత్యం - భారతి కవిత

ప్రాచీన తమిళ లాక్షణికులు తమ వాఙ్మయాన్ని ఇయర్ (సాహిత్యం), ఇశై (సంగీతం), నాటకం అని విభజించారు. కొందరు పండితులేమో తమిళ వాఙ్మయాన్ని సంగయుగం, జైన బౌద్ధులయుగం, శైవ వైష్ణవ భక్తులయుగం, మరాఠీపతులయుగం, ఆధునిక యుగం అని విభజించారు. తమిళ భాషాసాహిత్యాలు అతి ప్రాచీనమైనవని అందరూ అంగీకరించిన విషయం.

సంగయుగం చాలా ప్రధానమయింది. కవి సమూహాన్ని సంగమని వ్యవహరిస్తారు. అటువంటి కవిసంఘాలు మూడు వర్గిల్లినట్లు, అగస్త్యుడు తొల్కాప్పియనార్, నక్కరుడు, తిరువళ్లువర్ వంటి లాక్షణికులూ కవులూ ఆ కవి సంఘాలకు చెందినట్లు పండితుల అభిప్రాయం. తొల్కాప్పియనార్ వెలయించిన తొల్కాప్పియం విశిష్టమైన లక్షణ గ్రంథం.

తమిళ సాహిత్యాన్ని పరిపుష్టం చేసిన ప్రతిభాగరీయస్కుడు తిరువళ్లువర్. ఆయన రచించిన నీమ్యుద్బోధకగ్రంథం తిరుక్కురళ్. దీనినే తమిళ వేదమనీ వ్యవహరిస్తారు. రెండు పాదాల పద్యాన్ని కురళ్ అంటారు. అటువంటివి 1, 930 కురళ్లు ఈ గ్రంథంలో అందాలువిడ్డుకున్నాయి. ధర్మార్థకామములకు సంబంధించిన అనేక విషయాలు మనస్సుకి హత్తుకునేలా వివరించబడ్డాయి. పెక్కు ప్రాచ్యపాశ్చాత్య భాషలలోకి అనూదితమైన కురళ్ సార్వజనీన గ్రంథమనడం అత్యుక్తి కాదు.

సంగయుగంలోనే సంకలన కృతులు కొన్ని వెలుగులోకి వచ్చాయి. వాటిలో అగనానూరు, పూరనానూరు అనేవి సుప్రసిద్ధములు.

జైన బౌద్ధుల యుగంలో తమిళసాహిత్యంలో కార్యరచన ప్రారంభమయింది. తమిళ పంచకావ్యాలని వార్త కెక్కిన సిలప్పదికారం (మంజీర మహిమ), మణిమేకలై (మణిమేఖల), జీవకచింతామణి. వళయాపతి, కుండలకేశి మొదలైనవాటిని జైనబౌద్ధులు వెలయించారు. వీటిలో తమిళుల సామాజిక జీవనం చక్కగా వర్ణించబడింది.

సతీదేవి అని ప్రసిద్ధికెక్కిన కణ్ణకి కథను అభివర్ణించే ప్రళస్తకావ్యం సిలప్పదికారం. కణ్ణకి భర్త కోవబడికి మాధవి అనే వెలకాంతకూ జన్మించిన మణిమేఖల కథ మణిమేఖలై కావ్యంలో మనోజ్ఞంగా చిత్రించబడింది. ఈ రెండూ జంటకావ్యాలుగా ప్రసిద్ధికెక్కిాయి. మనోహరమైన శైలికి పెట్టిందిపేరు జీవకచింతామణి.

జైన బౌద్ధకవులు కావ్యాలనే కాక భావోలంకార గ్రంథాలు సైతం సంతరించి తమిళ సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేశారు.

జైన బౌద్ధుల ప్రభావం తగ్గు ముఖం పట్టడంతో తమిళనాడులో మళ్ళీ శైవ వైష్ణవాలు బలం పుంజుకున్నాయి. ఆ రోజుల్లోనే భక్త్యుద్యమం ప్రచారంలోకి రావడం మేమిటి, బలపడడమేమిటి - రెండూ ఏకకాలంలోనే జరిగాయి. శివభక్తులకు నాయన్నారులనీ, విష్ణుభక్తులకు ఆళ్వారులనీ పేరు. ఈ భక్త కవులు పాడిన గీతాలు ప్రభాతస్మరణీయాలు. కులభేదాలను నిరసించిన మహనీయులు ఆ భక్త కవులు. వాళ్ళ రచనలవల్ల తమిళ సాహిత్యానికి ఎంతో ఉపకారం జరిగింది.

తమిళ సాహిత్యచరిత్రలో చోళరాజులకాలం స్వర్ణయుగ మనవచ్చు. ఆ రోజులలో కంబన్, ఒట్టహ్కత్తన్, పుగళేందీ మొదలైన మహాకవులు జీవించారు. ఈ ముగ్గురినీ కవిత్వయ మంటారు.

కవి చక్రవర్తి బిరుదాంకితుడైన కంబన్ 12 వేల వృత్తాలలో రామాయణం రచించాడు. వాల్మీకి రామాయణం తర్వాత తమిళంలోనేకాదు ఇతర భాషలలోనే వెలసిన తొలి రామాయణం, కంబరామాయణం. నిజానికి, కంబని కవిశాసక్తి నిరుపమానం. వర్ణనాపరుడైన కవి కావడం వల్ల, ఆయన చేసిన వర్ణనలు కొంచెం దీర్ఘంగా ఉన్నాయి. ఇక పాత్ర చిత్రణలో ఆయన అందెవేసిన చెయ్యి. నేటికీ కంబ రామాయణం ప్రచుర ప్రచారంలో ఉండడం గమనించ దగిన అంశం. దాని రచనాకాలం 9వ శతాబ్ది అని కొందరూ 12వ శతాబ్ది అని కొందరూ భావిస్తున్నారు.

చోళుల ప్రాబల్యం తగ్గిపోవడంతో, విజయనగర సమ్రాట్టుల సామంతులనడగిన నాయకరాజులు తమిళ సాహిత్యాన్ని కొంతకాలం పోషించారు. ఆ తర్వాత మరాఠీపతులు పోషించారు. తత్ఫలితంగా, పురాణాలు వ్యాఖ్యానాలు, శ్లోతమాహాత్య గ్రంథాలు మొదలైనవి వెలుగులోకి వచ్చాయి. విల్లిపుత్తూరార్ వెలయించిన భారతం, భక్త కవి అరుణగిరి నాథర్ ప్రసాదించిన తిప్పగళ్ మొదలైనవి ఆ రోజులలో వచ్చిన రసవద్రచనలు. మరొక భక్త కవి తాయుమానవర్ వెలయించిన గీతాలు పండితపామరుల్ని సరిసమానంగా ఆకర్షించాయి.

‘అందరు సంతోషముగా

అహరహము మనవలెనని

ఆశించుటయే తప్ప

అన్య మెరుగను పరాపరమే.’

అన్నాడు ఆ భక్త కవి. ఆయన 17వ శతాబ్దిలో జీవించినట్లు విశ్వసించబడుతున్నది.

మత ప్రచారం కోసం మన దేశానికి వచ్చిన పాశ్చాత్యులు కొందరు తమిళభాషా సాహిత్యాలలో దిట్టలనిపించుకున్నా, ఆ కోవకు చెందినవారిలో వీరమామూనివర్ (జెస్సీ) ప్రముఖుడు. ఆయన 30 ఆధ్యాత్మిక తేంబావణి అనే కావ్యం వెలయించాడు. నిఘంటు రచన కూడా చేశాడు.

క్రమక్రమంగా నూతన సాహిత్య ప్రక్రియలు వెలుగులోకి వచ్చాయి. వచన రచనలు వెలువడసాగాయి. పరిశోధక విద్వాంసులైన డా॥ ఉ. వే. స్వామినాథయ్యరు అవిరళ కృషివల్ల ఆజ్ఞాతంగా ఉన్న సంగకాలపు కృతులు ప్రచారంలోకి వచ్చాయి. ప్రాచీన కావ్యపరిష్కరణ మొదలయింది. వేదనాయకం పిళ్లై అనే కవి ప్రలాప ముదలి యార్ చరిత్రిరం అనే సాంఘిక నవల వ్రాశాడు. ఆతర్వాత రాజం అయ్యరు ప్రభృతులు నవల లెన్నో వెలయించారు. ఇతర భాషలలోవలె, తమిళంలోనూ వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియలలో ప్రశస్త రచనలు వెలువడ్డాయి.

తమిళ సాహిత్యంలో నవయుగం మహాకవి సుబ్రహ్మణ్య భారతితో ప్రారంభమైంది. ఆసలు ఆధునిక తమిళ సాహిత్యం అనగానే ఆయనపేరు స్ఫురణకు వస్తుంది. గేయ కవిగా, జాతీయ కవిగా, అభ్యుదయ కవిగా, మానవతా వాదిగా ప్రసిద్ధుడయిన భారతి సామాన్యుడికిసైతం అర్థమయ్యే శైలిలో రచనలు వెలయించి సంప్రదాయబద్ధమైన తమిళ సాహిత్యంలో కొత్తపుంతలు వేశాడు. చివరికి జవీరములైన తాత్త్విక రహస్యాలనుకూడా సుందరమైన వ్యావహారిక భాషలోనే వివరించాడు. అందువల్లనే ఆయన రచనలకు ప్రచుర ప్రచారం లభించింది. ప్రాచీన తమిళ, సంస్కృత, ఆంగ్ల నాటకాలలో పరిచయం ఉండడంవల్ల, ఆయన రచనలలో సంప్రదాయపు బరువుతోపాటు నవ్యతకూడా కనిపిస్తూ వుంటుంది. భారతి ఎంత నవీనుడో, అంత ప్రాచీనుడు. పాతకొత్తల మేలికలయికను కుదించి తన రచనలను, ముఖ్యంగా కవితకు, ఒక ప్రత్యేకతను సంతరించుకున్నాడు, ఆధునికయుగం వచనయుగమనీ, అందులోనూ వాడుక భాషకు ఎంతో ప్రాధాన్యమున్నదనీ గ్రహించిన రచయితలలో భారతి ప్రముఖుడు. వచన కవితలకూడా సంతరించాడు. ఇది భారతి యుగమన్నా సాహసంవాడు చాలామంది రచయితలు ఆయన వేసిన బాటలలో పయనిస్తున్నారు. విప్లవ కవిగా పేరు పెంపులు గడించిన భారతి దాసన్ ప్రభృతులు ఆయన అనుయాయులు. భారతి తమిళ నవయుగ ప్రవక్త!

తిరునెల్వేలి జిల్లాలోని ఎట్టయపురం అనే ఊళ్లో భారతి 1882, డిశంబరు 11న జన్మించాడు. తండ్రి చిన్నసాపి అయ్యరు, తల్లి లక్ష్మి అమ్మాళ్. చిన్నతనంలోనే కవిత చెప్పేవాడు. అదిచూసి ఎట్టయపురం ఆస్థాన కవులు ఆశ్చర్యపోయారు. భారతి అని వ్యవహరించసాగారు. చివరికి ఆ పేరే నిలిచిపోయింది. 1978-1902 దాకా ఆయన కాశీలో ఉన్నాడు. అక్కడే ఆయన హిందీ, సంస్కృతాలు అభ్యసించాడు. ఆరోజుల్లోనే ఆయనకి తలపాగా ధరించడం, మీసం పెంచడం అలవాటయినట్లు అభిజ్ఞులు చెపుతారు.

ఆ తర్వాత స్వగ్రామానికి తిరిగివచ్చాడు. 1904లో మధురలోని సేతుపతి ఉన్నత పాఠశాలలో తమిళ పండితుడుగా పనిచేశాడు. ఆ తర్వాత ఆయన కార్యరంగం మదరాసుకి మారింది. పత్రికా రచయిత అయ్యాడు. స్వయంగా కొన్ని పత్రికలు నిర్వహించాడు. కవితలు పుస్తకరూపంగా ప్రచురించసాగాడు. 1908లో ఆయన మొదటి రచన స్వదేశ గీతంగళ్ వెలువడింది. కొంతకాలం పాండిచ్చేరిలో నివాసం. 1912లో భగవద్గీతను తమిళం చేశాడు. కణ్ణన్ పాట్టు, కుయిల్ పాట్టు, పాంచాలి శపథం వంటి కావ్యాలు వెలయించాడు. 1918లో పాండిచ్చేరి నుంచి మదరాసుకి ప్రయాణమై వస్తుంటే, దారిలో కడయూరులో, భారతిని ఆరెస్టు చేశారు. తత్ఫలితంగా ఆయన కొన్ని రోజులు కారాగృహంలో ఉన్నాడు. మదరాసు చేరుకున్న తర్వాత స్వదేశమిత్రన్ పత్రికా కార్యాలయంలో చేరాడు. 1921, సెప్టెంబరు 11న రాత్రి ఆయన కన్నుమూశాడు. ఇదీ భారతి నంగ్రహ జీవిత చరిత్ర.

భారతి జీవించింది 39 సంవత్సరాలే అయినప్పటికీ, ఆ కొద్దికాలంలోనే ఆయన కవితలూ కథలూ వ్యాసాలూ మొదలైనవి ఎన్నో వెలయించి ఆధునిక తమిళ సాహిత్య వికాసానికి దోహదం చేశాడు. అంగంలోనూ కొన్ని కవితలు వెలయించాడు.

తన అభిప్రాయాలను ఎలా వ్యక్తంచేస్తే పామరులు సైతం చక్కగా గ్రహించ గలుగుతారో ఆ విద్య భారతికి బాగా తెలుసు. ఆయన వ్యాసాలు ఈ కోవకు చెందినవి. విజ్ఞానప్రదానంగా కథలు అల్లాడు ఉబుసుపోకకు చెపుతున్నట్టుగా కనిపించినా అవి నిజానికి అలాంటివి కావు పామరుల మనోభావాలకు సైతం అవి ప్రతిబింబాలు. తమిళభాషా శక్తిని లెస్సగా గ్రహించి, సూటిగా స్పష్టంగా ఉండే శైలిలో ఆయన కవితలూ అవీ వెలయించాడు. దొంకతిరుగుడు, పులుమడు, అస్పష్టత మొదలైనవి ఆయన ప్రవృత్తికి విరుద్ధం. ఆయన వ్యక్తిత్వంలా ఆయన భావవ్యక్తీకరణ పద్ధతి సూటిగా మనస్సుకి హత్తుకునేలా ఉంటుంది.

భారతి తన జీవిత లక్ష్యాల్లోమిటో లూ క్రింది పద్యంలో తెలియజేశాడు.

'కవిత, దేశసేవ, శ్రణకాలమైనను

బద్ధకమ్మ లేమి - పనులనంగ

ఇవియే నాకు మనస ! ఈ మూడు చేయుము

అప్పుడు సదయుడగును ఆ గణపతి—(విఘ్నేశ్వర స్తోత్రము)

భారతి వచన రచనలలో వివిధ విషయాలను గురించి వ్రాసిన వ్యాసాలేకాక, జ్ఞానరథం (రాత్రి వీక రచన), నవతంత్ర కథలు (పిల్లలకోసం), బోదకాలుదెబ్బ మొదలైన

కథలు (పిల్లలకోసం), ఆసంపూర్ణ నవల అయిన చంద్రికైన్ కదై మొదలైనవికూడా పేర్కొనదగినవి.

ఇక ఆయన కవితలుగురించి రెండుమాటలు :

ఆయన కవితల్ని దేశభక్తి కవితలు లేక జాతీయగీతాలు, స్తోత్రగీతాలు తాత్త్విక గీతాలు, ఇతరములు అని విభజించవచ్చు, వాటికి గేయాంశం జీవంపోసింది. పందేమాతరం స్వాతంత్ర్య దాహం, తమిళ భాషాస్తవం, చత్రపతి శివాజి, గురు గోవిందుడు, తిలక్, కొత్త రష్యా మొదలైనవి. జాతీయగీతాలలో చేర్చబడిన కొన్ని కవితలు. వినాయక స్తవం, మురుగ స్తవం శివశక్తి, ప్రళయతాండవం, నందలాలా, యేసుక్రీస్తు, అల్లా మొదలయినవి స్తోత్రగీతాలు. తాత్త్విక గీతాలలో జయభేరి, భయంలేదు, జ్ఞానమే దైవం, ఆత్మజయం మొదలయినవి వున్నాయి. బాలగీతం, శ్రీ స్వాతంత్ర్యం మొదలైనవి ఇతరములు. ఇవికాక శక్తి, గాలి, సముద్రం అనే వచన కవితలూ ఉన్నాయి. ఆయన ప్రకృతిని ప్రశంసించాడు. పరాశక్తిని ప్రస్తుతించాడు. సంఘంలోని వివిధవర్గాల వారికీ స్వాతంత్ర్యం కావాల్సిన్నాడు. శ్రీలను నీచంగా చూసే మౌఢ్యాన్ని దుయ్యబట్టాడు. మనలో నెలకొన్న అంధవిశ్వాసాలను తూర్పార పట్టాడు.

ముమ్మూర్తుల సుబ్రహ్మణ్యభారతి జాతీయకవి. ఆయన ప్రదర్శించిన స్వదేశాభిమానం, స్వభాషాభిమానం విస్మరించరానివి పెద్దల నుద్దేశించి కవిత వెలయించినా, పిల్లల కోసం పాటపాడినా, చివరికి దైవస్తుతి కావించినా ఆయన ప్రతి రచనలోనూ దేశాభిమానం మానవతా దృక్పథం కనిపిస్తాయి. ఆయన దృష్టిలో కన్యాకుమారి మొదలుకొని కాశ్మీరం దాకా విస్తరిల్లిన యీ విశాల భారతం ఒక్కటే. ఈ ప్రాచీన మహాదేశంలో నివసించే వివిధ ప్రాంతాలవారూ వివిధ భాషలవారూ. వివిధ మతాలవారూ - అందరూ భారతీయలే. ఆ నాళ్ళలోనే ప్రదర్శించిన యీ విశాల దృక్పథంవల్ల నేటికీ ఆయన సంస్మరించబడు తున్నాడు.

ఇంతగాథమైన అభిప్రాయం కలవాడు కనుకనే, భారతదేశపు వ్యవహారాలలో ఇతరుల జోక్యాన్ని భారతి గర్హించాడు. మనలో ఐకమత్యం ప్రధానంగా నెలకొనాలని ఘోషించాడు, మన మందరం అన్నభావం నెలకొన్నప్పుడే ఒకజాతి అభ్యుదయపథంలో పయనించగలదని ఆయన అభిప్రాయం

బహుభాషానిలయమైన మనదేశంలో వివిధ ప్రాంతాలవారు కలిసిమెలిసి ఉండాలని భారతదేశం అనే ప్రసిద్ధ గేయంలో ఆయన పేర్కొన్నాడు. మామూలు కవులవలె, ఆయన ఊహలోకంలో విహరించినవాడు కాదు. కనుకనే ఆనాటి రాజకీయ పరిస్థితుల్ని, మన జాతీయ నాయకుల విశిష్టతనూ గుర్తించాడు.

అంతేకాక భారతిలో పరమత సహనం కూడా స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఆయన అవలంబించిన జాతీయతా దృక్పథంవల్ల ఆయనలో కలిగిన సత్ఫలితంగా దీన్ని పేర్కొన

వచ్చు. సిక్కు- మతస్థాపకుడైన గురు గోవిందసింహుని ప్రశంసిస్తూ భారతి రెండువందల నాలుగుపాదాల దీర్ఘకవిత ఒకటి వ్రాశాడు. ఆ మహానీయుని గురించి యింతదీర్ఘమైన కవిత ఆరోజుల్లో మరీ యే యితర భాషలోనూ రాలేదు.

భారతి దృక్పథం సవిశాలమయిందని చెప్పడానికి మరొక సాక్ష్యం, ఆయన రష్యానుగురించి, బెల్జియం గురించి కవితలు వ్రాయడమే. ఆరోజుల్లో అంతర్జాతీయ విషయాలను గురించికూడా రచనలుచేసిన కవుల్ని దృష్టిలో ఉంచుకునిచూస్తే, భారతి విశిష్టత కొట్టవచ్చినట్టు వ్యక్తమవుతుంది. ప్రపంచంలో ఏ మూల ఎవరు స్వాతంత్ర్యం సంపాదించినా, అది చూసి ఎంతగానో సంతోషించాడు భారతి. అందువల్లనే కృష్ణజి స్తుతిస్తూ కూడా ఆయన

‘ఎన్ఢు తణియు మింద సుదందిర దాగం
ఎన్ఢు మడియు మెంగళ్ అడిమైయిల్ మోగం
ఎన్ఢైమదన్నై కై విలంగుగళ్ పోగుం
ఎన్ఢైమ దిన్నల్గళ్ తీర్న్ఢు పొయ్యాగుం?’

అన్నాడు

(ఎప్పుడు తీరు నీ స్వాతంత్ర్య దాహం
ఎప్పుడు మడియు మా అడియరి మోహం
ఎప్పుడు మా తల్లి సంకెల లాడిపోవు
ఎప్పుడు మా యిక్కటు లన్నీ తీరిపోవు?)

పరాశక్తిలో భారతి సర్వమూ దర్శించాడు. శక్తిస్వరూపిణిని ఆయన జగన్మాతగా భావించాడు. శక్తి సహారక శక్తి కాదు: స్మృజనాత్మకశక్తి; ప్రళయరూపిణి కాదు; మంగళప్రదాయిని. ఆయన శక్తిని ఇలా ప్రశంసించాడు, ఒక కవితలో.

‘దుఃఖ రహితస్థితియే శక్తి
మూతవడని కంటి చూపే శక్తి
ప్రేమపూరిత కరుణయే శక్తి
పరిపూర్ణతమౌ పౌరుషమే శక్తి
భావ మందలి అగ్నియే శక్తి

... ..

పతనాన్ని నిరోధించే పౌరుషమే శక్తి
గగన వైశాల్యాన్ని కనుగొన్నదే శక్తి
గుండెలో వెలిగే జ్యోతియే శక్తి.’

పైకి సంప్రదాయ విధేయుడుగా కనిపించే భారతి నిజంగా ప్రగతివాది. పైకి శక్తుపాసకుడుగా గోచరించే భారతి నిజానికి విప్లవకవి. ఆయన సంభావించిన పరాశక్తి రష్యాలో విప్లవశక్తిగా కనిపిస్తే, బెల్జియంలో ఒక వీరాంగనగా దర్శన మిచ్చింది. ఆయన భావించిన శక్తి శ్రీరూపిణి కాదు; బుద్ధిబలానికి లోబడేదీ కాదు. ఆ శక్తి మహా సత్త్వ సంపన్న. నీతి ధర్మం నెలకొనేందుకు ఆ శక్తి అనుగ్రహం అవసరమటాడు భారతి, ఒక కవితలో.

ఆధునిక తమిళసాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేసిన సుబ్రహ్మణ్య భారతి చిరంజీవి.
ఆయన కవితలు అందరికీ శిరోధార్యాలు !

గేయాశం భారతి కవితకు జీవం. గేయాంశాన్ని అనువదించడం కష్టం. అయినా నా తెలుగుసేత పఠనయోగ్యంగా మూలవిధేయంగా ఉండేటట్లు ప్రయత్నించాను. నా ప్రయత్నం రసహృదయులైన పాఠకుల్ని ఆలరించగలిగితే, అదే నాకు పదివేలు !

— చల్లా రాధాకృష్ణశర్మ

మా దేశం

[మాతృభాష అంటేనూ మాతృదేశమంటేనూ ప్రతి వ్యక్తికి అభిమానం ఉండడం పరిపాటి. భారతి దృష్టిలో భారతదేశం బహుప్రాచీనమయిందే కాదు; మంచిని పెంచే దేశం. ఆ మహాకవి మాతృదేశాన్ని కీర్తించిన వైనం ప్రశంసార్హం.]

భారత వీరులు పుట్టిన దేశం
మును లెందరో నివసించిన దేశం
నారద గానం వెలసిన దేశం
మంచిని ఎప్పుడు పెంచే దేశం
తీరని జ్ఞానం వెలిగిన దేశం
బుద్ధుని కరుణా పొంగిన దేశం
భారతదేశం బహు ప్రాచీనం
పాడెద మెప్పుడు దీని ప్రశస్తిని !

వం దే మా త రం

[మనలో నెలకొన్న కులమతభేదాలను భారతి చాలా కవితలలో నిరసించాడు. మన మందరము ఉత్తమ జన్మలమని ఆయన అభిప్రాయం. కనుకనే వేదవిదులైనా మరెవరైనా ఒకటే అని పేర్కొన్నాడు. మనలో భిన్న జాతులున్నప్పటికీ, వారంగరూ ఏకోదరులవలె సంచరించాలనీ, ఐకమత్యం వారిలో నెలకొనాలనీ ఆయన ఉద్బోధించాడు. మన జాతి భేదాలను పురస్కరించుకుని మన వ్యవహారాలలో ఇతరులు జోక్యం చేసుకోవడాన్ని ఆయన ప్రతిఘటించాడు. భారతి హృదయాన్ని చక్కగా అర్థం చేసుకునేందుకు తోడ్పడే కవితలలో ఇదొకటి.]

వందేమాతరమని పలికేము - మన

మంతా మన తల్లిని కొలిచేము.

జాతి మతాలు నిరసించేము

ఉత్తమ జన్మల మని తలచేము

వేదవిదులూ ఒకటే - మరి

వేరెవరైనా ఒకటే.

హీన జన్మలైనా వారికి

మనతోకలసి మెలిసి ఉండేరు

చైనీయులె వారు ? చెప్పలేని

హాని గూర్చు విదేశీయులె వారు ?

ఎన్నో జాతులు మనలో ఉండేను

ఏమది న్యాయం ఇతరుల జోక్యం ?

ఒక తల్లి పిల్లలు కలహించుకున్నా

అన్నదమ్ములే వారెన్నటికీ.

కలిసికట్టుగ ఉండేనే మన ముందేము

సఖ్యత లోపిస్తే అఘమానం మిగిలేను

తప్పక మనమిది తెలుసుకు తీరాలి

ఈ తెలివిని మించి మనకేం కావాలి ?

ఎవరై నా మనలో ఉన్నతి సాధిస్తే
అది మనకందరికీ సొంతం కావలె,
ముప్పయికోట్ల మనం జీవించవలె
చెడితే అప్పుడు మనమంతా చెడవలె.

సేవకవృత్తులు మరి నిరసించేము
పాతరోజులు తలచుకు సిగ్గుపడేము
ఆ పరిభవ భారం అణగారగ
బానిస బ్రతుకుని 'చీ' అందాము.

భారతదేశం

[అఖండ భారతదేశాన్ని దర్శించిన అకలంకదేశభక్తుడు భారతి. భారతదేశపు సమగ్రతను ఆయన బహువిధాల కీర్తించాడు. తియ్యని తెలుగుపాట పాడుతూ సింధు నదిలో నౌకావిహారం చెయ్యాలి; కాశీపండితుల వాదోపవాదాలు కంచిలో వినిపించాలి— ఇలా ఆయన కమ్మనికలలుకన్నాడు. సమైక్యభారతమే ఆయనధ్యేయం.]

రజత హిమాద్రి తిరిగేము
కడలిని ఓడలు నడిపేము
బడినేమో గుడిగా మలిచేము
భారతమని భుజాలు చరిచేము.

సింగళ దీవికి సేతువు కట్టేము
సేతువునేమో వీధిగ తీర్చేము
పంగదేశపు మిగులు జలాలతో
మధ్యదేశంలో పైరుచేసేము

సింధునదిని పండువెన్నెలలో
చేర దేశపు వయసు కన్నెలతో
తేటతెలుగులో పాటపాడుతూ
పడవ నడిపి తిరిగివచ్చేము.

గంగాతీరపు గోధుమ పంటకు
కావేరి తమలపాకులు ఇచ్చేము
సింహతుల్యులు మహారాష్ట్రలో కవితకు
చేరదేశపు దంతం బహుకరించేము.

కాశీవిద్వాంసులు జరిపే చర్చలు
కంచిలో ప్రతిధ్వనించగ చేసేము
రాజపుత్ర వీరాగ్రణులకు
కన్నడపు పసిడిని కానుక యిచ్చేము.

ఆయుధాలు చేసేము కాగితం చేసేము
కర్మాగారం కళాయతనం నెలకొత్తేము
అలసత్వం విడిచేము తలయెత్తుకు తిరిగేము
సత్యము చెప్పేము చక్కని పనులు చేసేము.

జాతులు రెండే రెండని చాటిన
అవ్వ పలుకులనే అమృతమనేము
నీతిని పాటిస్తూ పరులకు తోడ్పడుతూ
నివసిస్తే పైవారు; ఇతరులు కిందివారు.

* సుప్రసిద్ధ ప్రాచీన తమిళ కవయిత్రి అవ్వైయారు. ఆమె ఇలా ఉద్బోధించింది.

'జాతులసలు లేవు, రెండుతప్ప
ఇడెడువారు, మరీ ఇడనివారు
ఇడెడువారు అభిజాత్యులు
ఇడనివారు హీనకులజులు
ఇదియెపో సత్యము!'

భారత జాతి

[మదరాసులో సముద్రతీరాన (బీచిలో) జరిగిన ఒక సభలో భారతి ఆశువుగా చెప్పిన గేయమిది (భారత సముదాయం). అప్పటికప్పుడుచెప్పినా తిన్నగా కూర్చుని వ్రాసినా ఆయనమనోవీధిలో - సర్వకాల సర్వావస్థలలోనూ - భారతదేశపుప్రజలు సంచరించేవారు. 'మనమందరం ఈ దేశపు రాజులం' అనే ఉదాత్తభావం, ప్రజాస్వామిక భావం ఆయన ముఖతః వెలువడడం గమనించదగింది. ప్రజాస్వామ్యం తప్పకుండా భారత దేశంలో అవతరిస్తుందని ఆయన ఊహించాడు. అప్పుడు మనమందరం రాజులమవుతామనీ ఊహించాడు. భారతదేశంలో నివసించే వారందరూ భారతదేశీయులే అనే భావాన్ని యీ గేయంలోనే కాక మరొక చోటకూడా ఆయన వ్యక్తీకరించాడు.

ఒక్క మనిషి కడుపుకాలినా, ఈ లోకాన్ని - అంటే యీ దృష్టను - నాశనం చెయ్యాలన్నాడు. ఆకలిని పేదరికాన్ని తొగించే స్వాతంత్ర్యాన్ని ఆయన అభిలషించాడు.]

భారతజాతి వర్ధిల్లాలి వర్ధిల్లాలి
భారతజాతి వర్ధిల్లాలి వర్ధిల్లాలి.

ముప్పయికోట్ల జనసమూహం
సమగ్రత కిది ప్రతిరూపం
సాటియెరగని జనసమూహం
జగతికే ఒక అపురూపం.

మనుషుల తిండిని మనుషులే
అపహరించే అలవాటు ఉండేనా ?
మనుషుల బాధలు మనుషులు
ఊరకచూసే అలవాటు ఉండేనా - ఇక
దేశంలో ఉండేనా ? - మనలో
నెలకొని ఉండేనా ?

చక్కని పూలూ పంటపొలాలూ
విలసిల్లే విశాలదేశం
ఫలములు దుంపలు దాన్యాలూ
ఎన్నెన్నో ఇచ్చేదేశం - ఇది
ఎన్నెన్నో ఇచ్చేదేశం ప్రతినిత్యం
ప్రసాదించే దేశం.

ఇక ఒక ధర్మం నెలకొల్పుదాం
అహరహమూ దాన్ని పాలిద్దాం
ఎవరికై నా తిండి కరవైతే
జగతినే మరి కాల్చివేద్దాం..

సకల జీవుల్లో నేనున్నానని
తెలియజేసెను ఆ కన్నయ్య
అమరులై అందరూ మనగలిగే
జీవనపథం చూపుతుంది మనదేశం
చూపుతుంది సర్వజగతికి.

అందరిదీ ఒకేకులం ఒకేజాతి
 అందరూ భారత దేశీయులు
 అందరూ సమధర్ములు సమానులు
 అందరూ ఈ దేశపు సమాట్టులు
 మనమందరం ఈ దేశపు రాజులం
 మనమందరం ఈ దేశపు రాజులం

దేశస్తుతి

[దేశభక్తి ఎంత అవసరమో, దేశస్తుతి కూడా అంతే అవసరమని భారతి అభిప్రాయం. దేశాన్ని చూడగానే, ఇది నా తల్లిదండ్రులు నా తాతముత్తాతలు వారి పూర్వులు ఎందరెందరో - విహరించిన దేశం అనే భావం కలగాలంటాడు భారతి. కనుకనే ప్రతి వ్యక్తి దేశస్తుతి (నాట్టు వణక్కం) కావించాలి. ఎందరెందరో మహనీయులు పుట్టి పెరిగి మట్టిలో మట్టిగా కలిసిపోయారు ఈ దేశంలో. ఎన్నో గుళ్ళుగోపురాలు వెలిశాయి యీ దేశంలో. మనిషి పెరిగి పెద్దవాడుకావడానికి తోడ్పడేది దేశం. అటువంటి దేశాన్ని కోరారా 'వందేమాతరం' అని స్తుతించవద్దా మరి !]

నా తల్లిదండ్రులు నవ్వుతు పాడుతు
 నివసించిరి యీ దేశంలో
 వారి పూర్వులు తరతరాలుగ
 నివసించిరి యీ దేశంలో
 వాని చింతనలో విరిసిన తలపులు
 వికసించెను ఈ దేశంలో
 నిన్ను మనసులో నిలిపి నోరారగ
 అభినందించవలదా ?
 'వందేమాతరం, వందేమాతర'
 మంటూ నుతించవలదా ?

జీవమిచ్చి జన్మమిచ్చి పోషించి
 దయజూపినదీ యీ దేశం
 తల్లులుపుట్టి తొక్కుపలుకులు నేర్పి
 తెలివి యిచ్చినదీ యీ దేశం
 కన్నెపడుచులై వెన్నెలలో ఆటలాడి
 మురిసిపోయినదీ యీదేశం

పసిడి మేనులు మిసమిసలాడగ నీరాడి
యిల్లు చేరినదీ యీ దేశం
'వందేమాతరం, వందేమాతర'
మంటూ నుతించవలదా ?

ఇల్లాలుగమారి ముచ్చటగొలిపేలా
ఇల్లు దిద్దుకునేదీ యీ దేశం
బంగారు పాపల్ని తియ్యని బువ్వతో
తీర్చి దిద్దునదీ యీ దేశం
ప్రజల పేరుపెంపులు పెరిగేలా
గుళ్లు వెలిసినదీ యీ దేశం
కనుమూసిన మహనీయులు
నేలను కలిసినదీ యీ దేశం
'వందేమాతరం, వందేమాతర'
మంటూ నుతించవలదా ?

స్వా త ం త్ర యం

[స్వాతంత్ర్యం ఒక్క అగ్రవర్ణాలవారికే పరిమితం కాకూడదనీ, అది అందరికీ సరిసమానంగా లభించాలనీ భారతి ఆశించాడు. అందుకే ఆయన పరయలు, పులయలు, మరవలు మొదలైన నిమ్మజాతులవారిని పేర్కొన్నాడు. వీరంతా తమిళనాడులో అన్ని విధాలా వెనకబడిన జాతులకు చెందినవారు. వివిధ వర్ణాలవారికి స్వాతంత్ర్యం లభించి నప్పుడే, దేశానికి నిజంగా స్వాతంత్ర్యం వచ్చినట్లు-అని ఆయన అభిప్రాయం.

అలాగే, స్త్రీలకు పురుషులతోపాటు సమాన ప్రతిపత్తి లభించాలనీ భారతి ఉద్ఘోషించాడు. స్త్రీని నీచంగా చూసే మలినబుద్ధి తొలగిపోవాలనీ ఈ గేయంలో (విడుదలై) ఆయన పేర్కొన్నాడు.]

అందరికీ స్వాతంత్ర్యం
పరయలకీ పులయలకీ
మరవలకీ కురవలకీ
అందరికీ స్వాతంత్ర్యం !

ప్రతిభ కలిగి చదువు కలిగి
హానిలేని పనులుచేసి
మనమంతా కలిసిమెలిసి
బ్రతికెద మీ దేశంలో

దీనుడనీ దాసుడనీ
లేడెవండు జాతిలోన
హీనుడనే మానవుండు
భరతభూమి లేనెలేడు

చదువునేర్చి సిరులుచేర్చి
భేదబుద్ధి త్రోసిపుచ్చి
మనమంతా ఒక కులమని
చాచెదమీ దేశంలో

శ్రీని పరిభవించు పాడు
బుద్ధిని బుగ్గి చేసేము.

ఎలా చూసినా జగతిలో
మహిళలు మనకంటె తక్కు
వనే దృష్టి తొలగిపోయి
శ్రీ పురుషులు సమానమంటూ
బ్రతికెద మీదేశంలో.

కపట దేశభక్తులు

[వట్టిమాటలంటేనూ కల్లకపటములంటేనూ భారతికి మహామంట. కుండబద్దలు కొట్టినట్టు మాట్లాడే స్వభావం ఆయనది. కల్లబొల్లిమాటలు చెవుతూ కాలక్షేపం చెయ్యడం మాని కార్యకూరులు కావాలని ఆయన ఉద్బోధిస్తాడు. చేప్పేమాటకూ చేసేచేతకూ మధ్య పొతు కుదరాలని ఆయన ఆశయం. తద్బిన్నంగా వ్యవహరించే కుహనాదేశభక్తుల్ని 'నడిప్పుడు దేశిగళ్' అనే కవితలో తూర్పారపట్టాడు. ఆ కవితకు యధానువాదం ఈ కపట దేశభక్తులు:]

గుండె దిటవూ సత్యదృష్టిలేక
మాయమాటలు పలికేరు - చిలకా
వట్టివదరుబోతులే వారు.

గుంపుతో కలిసి అరిచేరుగాని
మనసుకేమీ పట్టించుకోరు - చిలకా
మరచిపోతారు వెనువెంటనే.

స్వరాజ్య సౌఖ్యం సమకూరేనా
గడ్డివారికెపుడైనా - చిలకా
కలిగేనా షండులకు సంతోషం ?

కళ్లు కలిగి చూడలేని
అజలరే వారు - చిలకా
మాటలాడి లాభమేముంది ?

యంత్రశాల లంటారు మా గుడ్డలంటారు
మంత్రాలకెపుడైన - చిలకా
మామిళ్లు నేలపై రాలేనా ?

స్వదేశీ వస్త్రాలనీ ఉప్పనీ
కబుర్లు చెపుతూ తిరిగేరు - చిలకా
కార్యశూరులు మాత్రం కారు

నారీ శీలమనీ దైవభక్తి అనీ
నాలుక వల్లెవేసేను - చిలకా
నమ్మకమేమో హుళక్కి

మగువలకు మానభంగం జరిగితే
వట్టి దేబెల మాదిరి - చిలకా
తమ ప్రాణాలు దక్కించుకున్నారు.

అమ్మవారి గుళ్ళో అక్రమాలు జరిగితే
అసువులే గొప్పగా తలచి - చిలకా
అటూ ఇటూ పరుగులెత్తారు.

భయమూ అడియరి మోహం
బాగా తలకెక్కిన వారే - చిలకా
మూగమనుషులే వారు.

దీక్షాభావం సత్యప్రీతిలేని
మనుషులకొక గడియైనా - చిలకా
మనుటకు యోగ్యత కలదా ?

అభిమానం కన్న మనుగడే మిన్న
అనుకునే హీనులకు - చిలకా
ఆశ్రయ మన్నది దొరికేనా.

కల్లుమీద మనసుంచి శివశివా ఆన్నట్లు
వందేమాతర మనేరు - చిలకా
మనసులో అది తలవరు.

పాతపాత అని పలికేరు గాని
పాత వర్ణిల్లిన తీరు - చిలకా
పామరులు వారెరుగరు.

తోడబుట్టినవారు కడగండ్ల పాలై
కనుమూసినా కూడ - చిలకా
కొంచెమైనా జాలి తలవరు.

కరువులూ జబ్బులూ వచ్చి తనవారు
అలమడించుట చూసి - చిలకా
ఉలకరూ మరీ బెలకరూ

కరువుకి లోనై తల్లి కటకట బడిచా
నోరు తెరిచి ఊరికే - చిలకా
వందేమాతర మనేరు.

త మి శ ం

[మాతృభాషాభిమానం ప్రతి వ్యక్తికీ ఉగ్గుతో అలవడుతుంది. అయితే అది కాలక్రమాన భాషాదురభిమానంగా పర్యవసించకూడదు. భారతిది అన్యభాషాద్వేషదూషితం కాని స్వభాషాభిమానం.

తమిళభాషను గురించి చెప్పినా, భారతి మాటలు అందరూ పరిశీలించదగినవి ఇతర భాషా రచనలు తమిళంలోకి రావాలని గాఢంగా ఆశించాడు ఆయన. మన పాత కథలు మననం చేసుకుంటూ కూర్చోవడం వల్ల ఏమీ లాభలేదని ఆయన నొక్కిచెప్పాడు. ఇది అన్ని భాషల వారికీ వర్తిస్తుంది. మనలో వెలుగు ఉండాలి: విద్యుత్తు ఉండాలి. అప్పుడే మన భాషను మన రచనల్ని పరదేశీయులు కూడా ప్రస్తుతిస్తారు.]

మాకు తెలిసిన భాషలలో
మరెక్కడా కనిపించదు
తమిళంలా మధురమైనది.
పామరులనీ జంతువులనీ
ప్రపంచం పరిహసించగా
మనం తమిళుల మనుకుంటూ
మంచిదేనా యిక్కడ నివసించడం ?

ప్రయత్నించాలి మధుర తమిళవాణి
ప్రపంచమంతటా వ్యాపించేలా.

తమిళంలోకి తర్జుమా కావాలి
పరదేశాల పండితుల రచనలు
తమిళంలో సంతరించాలి మనం
శాశ్వతకీర్తి నిచ్చే కొత్త రచనలు
మన పాఠకథల్ని మనలోమనం
మననం చేసుకుని లాభంలేదిక
విద్యుత్తు కనుక మనలో ఉంటే
విదేశీయులు సైతం ప్రస్తుతిస్తారు.

మాకు తెలిసిన కవులలో
కంబరు వల్లవరు ఇళంగోలవలె
జగతిలో ఎక్కడా జన్మించలేదు
ఇది సత్యం; వట్టి ప్రశంసకాదిది.
బధిరాంధులమై, మూగవారమై
బతుకుతున్నాము; ఒకమాట వినండి-
సుఖముగ మనుగడ సాగాలంటే
ప్రతిచోటను తమిళం ప్రతిధ్వనించాలి.

వెలుగనేది మనస్సులో నెలకొన్నప్పుడు
పలుకులోనూ అది ప్రతిఫలిస్తుంది.
కళలూ కవితలూ వరదలా వ్యాపిస్తే
కలుగుతుంది కొత్త చూపు గుడ్డివారికి
ప్రయత్నిస్తారు పాలుపంచుకోడానికి.
తేటతమిళ సుధను చవిచూసినవారు
అమరులై రిక్కడ చిరకీర్తి నందుతారు.

ప్రళయతాండవం

భారతి భావనాశక్తికి ప్రళయతాండవం ఒక మచ్చుతునక. బ్రహ్మాండం బ్రద్ధలు
కావడం, ఉరుములు తాళం వేయడం, రుధిరతృష్ణ రూపుదాల్చిన గీతాలు పాడడం,
అందుకు అనుగుణంగా వళ్ళుమైమరచి ఆడడం-ఇవన్నీ ప్రళయలక్షణాలను సూచిస్తున్నాయి.
ప్రళయకాలంలో సర్వమూ నశిస్తుంది. ప్రళయానంతరం పరమశివుని మౌనం ఒక్కటే

ప్రతిభాసిస్తుంది. అదీచూసిన శక్తి ఆనందపారవశ్యంతో అతనితోకలిసి ఆనందతాండవం చేస్తుంది. సృష్టి మళ్ళీసాగుతుంది ఇక చదవండి యీ గేయం (ఊళిక్కుత్తు),

బ్రహ్మలయిన బ్రహ్మాండంలో బహుభంగుల ఉరుములు తాళం వేయగ
రోదసిలో రుధిరతృష్ణ రూపెత్తిన భూతవ్రాతం పాడగ
పాటలోని భావం నీమంజీర ధ్వనిలో వీనంకాగా
మైమరచి నర్తించే కాళి, చాముండి, కంకాళి
అమ్మా ! అమ్మా !

చెదిరిపోయిన భూతపంచకం ఏకం కాగా
పిదప శక్తిపథంలో అవికూడా ఏకంకాగా
కళ్ళుచెదిరే కాంతితో మనసుకి అందనివేగంతో
చేసేవు తుదలేని తాండవం, క్రక్కేవు నిప్పులప్పుడు అమ్మా! అమ్మా !
నిను కన్నొని ముగ్ధుడనై తినమ్మా !

పాడుపడిన యెడారిరూపు మరింత మాసిపోగా
సంచలనం సత్త్వసంపన్నత సర్వమూ నశించగా
విధిపిశాచం 'ఒహోహో' అంటూ వికటాట్టహాసం చేయ్యగా
శివమెక్కినదానవై సలిపేవు ప్రళయతాండవం అమ్మా! అమ్మా !
నినుకన్నొని ముగ్ధుడనై తినమ్మా !

శక్తిభూతాలు కేశాకేశి పోరాడగ
చట్టచ్చడ చడచట్టంటూ తాళం వినిపించగా
ఎటుచూసినా కనిపిస్తుందప్పుడు
నీ వీక్షణాగ్నికి నుసియైపోయిన వస్తుసముదాయం అమ్మా! అమ్మా!
నినుకన్నొని ముగ్ధుడనై తినమ్మా !

లోకత్రయమూ కాలంలా నిర్మూలంకాగా
భాసిస్తుందప్పుడు పరమశివుని మౌనజ్యోతి ఒక్కటే
ఆ పరమశివుని పరికించగా తొలగుతుంది నీ క్రోధాగ్ని
అప్పుడతనితో కలిసిమెలిసి చేసేవు ఆనందతాండవం అమ్మా! అమ్మా!
నినుకన్నొని ముగ్ధుడనై తినమ్మా !

మహాశక్తి

భారతిదృష్టిలో ఈ ప్రపంచం శక్తిమయం. ఆ పరాశక్తిని ఆయన వివిధ రూపాలలో దర్శించి ప్రస్తుతించాడు. శక్తిలో సృజనాత్మకశక్తిని దర్శించాడు. ఆయన భావించిన శక్తిని ఈ కవితలో మనమూ దర్శించవచ్చు.]

చంద్రికలో ఆమెను చూశాను.
శరణమంటూ సమీపించాను
ఇంద్రియాలను నిర్జించాను
మమత నంతా హతమార్చాను

ఫలమెంచక శ్రమించమంది
భక్తిభావంతో బ్రతకమంది
శోకమునేమో మడిచివేసింది
బాధను మరి పారదోలింది.

చుక్కల వెలుగుని చిమ్మింది
గాలిని వీస్తూ నిలిచింది
గగనవీధిని కల్పించింది
తుదతేని సంతోషమిచ్చింది.

బాలగీతం

[బాలబాలికల్ని ఉద్దేశించి భారతి చెప్పిన గేయమిది. పిల్లలు ఆడుతూపాడుతూ ఉండాలనీ, కలిసిమెలసి ఆడాలనీ ఆయన అభిమతం. పిల్లలు ఎలా మెలగాలో కూడా ఆయన ఇందులో తెలియజేశాడు. కులభేదాలు ఉండడం మహాపాపమన్నాడు. చదువు సంధ్యలు, మంచి బుద్ధులు కలవారే జాత్యధికులని ఆయన అభిప్రాయం. అఖండ భారత దేశమే మన దేశమనీ, దానిని దైవసమానంగా భావించాలనీ పేర్కొన్నాడు. వేదములు వెలిసిన దేశమని, వీరవరేణ్యులు పుట్టిన దేశమనీ ప్రస్తుతిస్తూ దిటవైన గుండె కలిగి వుండాలనీ, దైవభక్తి భూతదయా అలవరుచుకోవాలనీ భారతి పిల్లల్ని ఉద్బోధించాడు]

పరిగెత్తి ఆదాలి పాపా-నువ్వు
బద్ధకం మానాలి పాపా
కలిసిమెలిసి ఆదాలి పాపా-ఎవ్వ
రిని ఏమి అనబోకు పాపా.

చిన్నారి పొన్నారి పిట్టలా-నువ్వు
తిరిగేసిరావారి పాపా
వన్నెవన్నెల పులుగులూ చూసి-నువ్వు
కడు మురిసిపోవారి పాపా.

కెలుకుతూ తిరిగేటి కోడితో-నువ్వు
చక్కగా అడాలి పాపా
బొంగలా బతికేటి కాకినీ-నువ్వు
దయతోను చూడాలి పాపా.

చిక్కనీపాలు మనకిచ్చేను ఆవులు
అవి యెంతోమంచివే పాపా.
తోకనాడిస్తు వద్ద చేరే కుక్క
మనిషి నేస్తమ్ము పాపా.

బండినీ లాగేటి మంచిగుఱ్ఱమూ
వరిచేను దున్నేటి యెడ్లూ
మనచుట్టు తిరిగేటి మేకలు
అన్నిటిని ప్రేమించు పాపా.

ప్రౌద్ధన్నె చదవారి ఆ పిదప
సంతోష మిచ్చేటి పాటలు
సాయంత్రమైతేను ఆటలూ-యిది
అలవాటుకావారి పాపా.

కల్లమాటలు విడిచిపెట్టాలి
సాడీలు మానాలి పాపా
దేవుడే మనకు దిక్కగును పాపా
కీడేమిరాబోదు పాపా

పాపాలు చేసేటి నీచుల్నిచూసి
భయపడుట మానాలి పాపా
పాపుల్ని అణిచివెయ్యాలి, వారిపై
దుమ్మెత్తిపొయ్యాలి పాపా.

కష్టాలు దరిచేరువేళలో మనము
ఓర్పుతో మెలగాలి పాపా

దయజూచు దేవుడే ఉన్నాడు—మన
కష్టాలు తొలగించు పాపా,

బద్ధకం చెడ్డదే పాపా—అమ్మ
మాటను కాదనకు పాపా
ఏదేబటి బిడ్డను ఎలమితో చూడు
దిటవుగా పోరాడు పాపా.

పుట్టిన తమిళనాడు మన తల్లిగా
తలచి నువు మొక్కారి పాపా
సుధకంటె కడు తియ్యనిది పాపా—యిది
మనవారి దేశమేపాపా.

భాషల్లో తమిళమే మిన్న—అది నువ్వు
భక్తితో చదవారి పాపా
శ్రీలునిండిన హిందూస్థానమే యిది
ప్రతిరోజు వినుతించు పాపా.

ఉత్తరాన హిమలయం, దక్షిణాన
కన్యాకుమారిను పాపా
పెద్దసముద్రాలు నువ్వుచూసేవు
తూర్పునా పడమరా పాపా.

వేదం వెలిసినదేశం—వీర
వరులూ ప్రభవించినదేశం
అఖండ హిందూస్థాన మిది—రైవ
మనీ సేవించుము పాపా.

జాతులు లేవేపాపా—మరి కుల
భేదాలెంచుట కడుపాపం
విద్యాబుద్ధులు నీతీప్రేమా
కలవారే అధికులు పాపా.

భూతదయ ఉండాలి, ఆ దేవుడూ
నిజమని నమ్మాలి పాపా
దిటవైన హృదయమ్ము కావాలి—యిది
జీవించు మార్గమే పాపా.

జయభేరి

[ఆకృతిలో ఈ గేయం (జయభేరి గై) చిన్నదైనా, అంతస్తత్వంలో గొప్పది.

భయమనే పిశాచాన్ని పారదోలినామనీ అసత్యమనే సర్పాన్ని చంపివేశామనీ జయభేరి కొట్టమంటాడు కలి, భయమూ, అబద్ధమూ ఆయన దృష్టిలో మానవుడి శత్రువులు. ఈ రెండూ తొలగినప్పుడే, వసుధ సుధామయమవుతుంది. వేదపథంలో ఆయనకి అంతులేని విశ్వాసం !

మానవుల్నే కాదు సర్వప్రకృతిని తన సంఘంగా భావించి గౌరవించ మంటాడు ఆ మహాకవి]

జయభేరి కొట్టరా ! కొట్టరా !
జయభేరి కొట్టరా !
భయమనే పిశాచిని పారదోలినాము
అబద్ధమనే పాము చీల్చినాము
వసుధనంతా సుధగా తలచే
వేదపథం చేపట్టినామని

॥ జయ ॥

సవిత్వకాంతిలో జలక మాడినాము
అదిచూసి అబ్బుర పడినాము
జీవకోటిని బాధించే జముడు
గడగడలాడగా కనుగొన్నామని
కాకీ పిచ్చుకలు మనవాళ్ళే
కడలీకొండ మన సంఘం
చూసిన ప్రతి దిక్కు మనమే
చూసినకొద్దీ తుదలేని సంబరమని

॥ జయ ॥

॥ జయ ॥

భయంలేదు

[మహాకవి భారతి గేయాలలో అచ్చమిలై... చాలా ప్రసిద్ధి చెందింది. ఆయన ఆత్మీయత ఈ గేయంలో అందాలు దిద్దుకుందని చెప్పడం చర్చితచర్చణం. మనలో తీవ్ర వేసుకున్న భయంతొలగాలనీ, నిర్భయంగా సంచరించే స్వభావాన్ని మనం అలవరచుకోవాలనీ ఆయన తన రచనలలో ప్రబోధించాడు. భయాన్ని చంపుకుని సంచరించినపుడే మానవుడు మానవుడు కాగలడని ఆయన విశ్వాసం. ఎట్టి పరిస్థితిలోను మానవుడు భయ పిశాచానికి తోబడడం వాంఛనీయంకాదని పేర్కొన్నాడు. ఇక చదవండి యీ గేయం.]

భయంలేదు భయంలేదు భయమనేదిలేదులే
ప్రపంచమెల్ల ఒక్కటై ప్రతిఘటించినా.

భయంలేదు భయంలేదు భయమనేదిలేదులే.
తుచ్చభావంతో మనల్ని తూర్పారబట్టినా.

భయంలేదు భయంలేదు భయమనేదిలేదులే
బిచ్చవైత్తుకు తినే పాడుబతుకు వచ్చినా

భయంలేదు భయంలేదు భయమనేదిలేదులే
కోరిన వస్తువులన్నీ దూరమైపోయినా

భయంలేదు భయంలేదు భయమనేదిలేదులే
సుందరాంగులు తమ ఆందాలను ప్రదర్శించినా

భయంలేదు భయంలేదు భయమనేదిలేదులే
మిత్రులే విషంతెచ్చి మన నోట కుక్కినా

భయంలేదు భయంలేదు భయమనేదిలేదులే
తడియారని యీదెలతో పగవారుపైబడినా

భయంలేదు భయంలేదు భయమనేదిలేదులే
మిన్నువిరిగి నడినెత్తిమీద పడుతున్నా.

కాణి భూమి

[మధ్యతరగతి కుటుంబంలో పుట్టి పెరిగిన భారతి పేదరికంతో బాధలెన్నో పడ్డాడు. అంత పేదరికంలోనూ ఆయన ఆశించింది ఒక ఎకరం ముప్పైసెంట్ల భూమి మాత్రమే. ఒక ఇల్లా కొబ్బరిచెట్లూ కూడా ఆశించాడు. చల్లని పిల్లగాలులు వీస్తుంటే గొంతులోగొంతు కలిపే యిల్లులుకావాలనీ ఆశించాడు. ఎంత తియ్యనిభావం! కవితా శక్తితో తాను జగత్తునంతా పరిపాలించాలట! ఒక విధంగాచూస్తే, భారతి కోరికలకు ఈ గేయం (కాణినిలం) అద్దంపడుతున్న దనవచ్చు.]

కాణిభూమి కావలె - పరాశక్తి

కాణిభూమి కావలె - ఆ

కాణిభూమి మధ్యను

ఆందాల స్తంభాలపై

వెలసిన లోగిలి కావలె;

నడబావికి చేరువగా
 ఎళనీటి కొబ్బరిచెట్లు
 పదిపన్నెండు కావలె;
 మేలిముత్యాల కాంతిలా
 వెన్నెల నాముందు విరియవలె
 అప్పుడు చెవినిపడవలె
 కోయిలమ్మ కూత
 ఉల్లము పరవశించగా
 పిల్లతెమ్మెర వీయవలె;
 గీతంలోగొంతు కలిపే
 యిల్లాలు కావలె
 మా సాంగత్యంలో
 కవితలు వినిపించవలె
 ఆ సువిశాల ప్రదేశానికి
 అమ్మా ! నీ రక్షణ కావలె
 కవితాశక్తితో నేను
 జగతినంతా ఏలవలె.

* కాణి : 1 ఎకరం 30 సెంటు,

తెల్లదొర ప్రగల్భాలు

[జాతీయవాదుల్ని ఆనాటి తెల్లదొరలు ఎలామాటలతో చేతులతో పరాభవించి
 ఈ కవితను చదివితే అవగతమవుతుంది. వింప్ అనే ఉద్యోగి ఓడనడిపిన తమిళుడుగా
 పేరుపెంపులు గడించిన వ. ఉ. చిదంబరం పిళ్లైని ఉద్దేశించి చెప్పిన మాటలు ఇందులో
 అందాలు దిద్దుకున్నాయి. అస్వతంత్రులుగా సంచరించే మనుషులలో స్వాతంత్ర్యవాంఛ
 నెలకొనినట్లుచేశారు ఆనాటి జాతీయవాదులు. భీరులైన ప్రజల్ని ధీరులుగా తీర్చిదిద్దారు.
 దాస్యపుబ్రతుకని అసహ్యించుకునేలా చేశారు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే, వారు ప్రశాంత
 విప్లవాన్ని సాధించారు.]

దేశమంతటా స్వాతంత్ర్యవాంఛ
 రెట్టించావు - నిప్పు ముట్టించావు
 నిన్ను లొంగదీసుకు చెరసాలలో
 నిలిపేను - బలం తెలిపేను

పదిమందినీ చేర్చి వందేమాతరమని
 ఘోషించావు - మమ్ము దూషించావు
 పిక్కలం మేము చూపాలని ఓడలు
 చేర్చావు - ధనం కూర్చావు

భీరువైన ప్రజలకి ఆసలు సంగతి
 నొక్కిచెప్పావు - చట్టం ధిక్కరించావు
 పేదరికంతో కన్నుమూయడం నీచమని
 ఎంచ మన్నావు - ధైర్యం పెంచమన్నావు

అస్వతంత్రులకు మనులమల మనే భావం
 కలిగించావు - భీతి తొలగించావు
 ఈ బ్రతుకే చాలని తలచే వారిని
 తేపావు - ఆశలు చూపావు

దాస్యమే ధర్మమనుకున్న వారిని
 రెచ్చగొట్టావు - పేరు తెచ్చుకొన్నావు.
 నచ్చిన పనులు చేసేందుకు దోవలు
 తెలియజేశావు - బద్ధకం తొలగ జేశావు

ప్రతిచోటా స్వరాజ్య వాంఛ
 కలిగించావు - విత్తు మొలిపించావు
 సింహమొనరించే పని చిన్న కుండలు
 చేసేనా - మీరు పైకి వచ్చేనా ?

చీల్చి చెండాడి మీకు బుద్ధి వచ్చేలా
 చేస్తాను - పొడిచి చంపేస్తా
 నన్ను కాదంటే చెరసాలలోకి
 తోస్తాను - ప్రాణాలు తీస్తాను.

కొత్త రష్యా

మహా హూరుడైన జార్జ్ చక్రవర్తి పతనానికి దారి తీసిన రష్యన్ విప్లవం
 ప్రపంచ చరిత్రలో ఒక ప్రముఖ ఘట్టం ఆ విప్లవ ప్రాధాన్యాన్ని గ్రహించి తన
 సొంతమనదగిన పద్ధతిలో కవిత వ్రాయించిన భారతీయుల్లో భారత ఆచార్యుడనవచ్చు.
 ఆయనలోని సంస్కృత విభేదంతో ప్రగతి శీలాత్మక చింతనకి 'పుష్య రుషియా'

అనే యీ కవిత ప్రబల నిదర్శనం. నవ్యతను మనసారా అరాధిస్తూ ప్రాచీనతకు చిన్న చూపు చూడని విశాల హృదయ దాయన. ఘోర కలి అంతరించిందనడం, కృతయుగం వెలుగు చూడాలనడం, అచ్చమైన భారతీయ భావాలు. ఆయన ఆశించినట్టుగా రష్యాలో స్వర్ణయుగం అవతరించింది, జార్జ్ పతనానంతరం, కవి వాక్కు అమోఘం!]

మహాకాళి పరాశ క్తి
కడగంట చూసింది రష్యాని
అహ! అనేలా అప్పు డక్కడ
అవిర్భవించింది దొక విప్లవం
పరమ క్రూరుడు పతన మయ్యాడు
సురలు బుజా లెగరవేయగా,
కళ్ళ నీళ్ళు గుక్కుకుంటూ
దయ్యాలు కన్ను మూయగా
చూశారా ఈ వింతను !

హిరణ్యుడిలా రాజ్యం చేశాడు
జార్జ్ నే పేరు గల క్రూరుడు
పరితపించారు రక్షణలేక
సజ్జనులూ మహనీయులూ
అల్పంగా భావించాడు ధర్మాన్ని
అవివేకి జార్జ్ పరిపాలకుడు
అడవిలో పాములు బలిసి తిరిగినట్లు
ఆ దేశంలో చేశాయి స్వైరవిహారం
అసత్యం జూదం దౌష్ట్యం.

దున్ని పైరు చేసేవాడికి తిండిలేదు
జబ్బులేమో చెప్పతలం కాదు
అసత్యం అరాధిస్తూ సేవక వృత్తి
అవలంబించినవారికి సర్వసంపదలా
సత్య సంఘాలకేమో
కడగండ్ల కారాగారవాసం
ఉరి కంబాన మరణం
ప్రేతారణ్యం సైబీరియా శరణం.

ఆఁ అంటే కారాగృహ వాసం
 ఎందుకని ప్రశ్నిస్తే వనవాసం
 సీతీ అంతా నేలపాలై
 దౌష్ట్యం ధర్మపథమై
 దేశం అలమటించే తగుణాన
 దేవి కరుణించి కడగంట చూసింది
 సత్య సంతుల్ని సాదరంగా చూసింది
 పతన మయ్యాడు పాపాత్ముడు
 నేలకొరిగిన మంచుకొండలా
 నేలకొరిగి పొయ్యాడు రాజు
 ఏ యెండ కాగొడుగు పట్టే
 అతని అనుచరులు అధర్ములు
 అబద్ధాలకోరులు నీచులు
 జరజరమంటూ జారిపొయ్యారు,
 తుపానుకి భూపతనమై
 అడవి అంతా కట్టెలైన విధంగా
 ప్రజలు కోరులున్నట్టు
 ప్రజారాజ్య మవతరించింది
 ఒక్క తృటికాలంలో
 ప్రపంచానికి తెలియజేశారు
 ప్రజాస్వామ్యం నెలకొన్నదనీ
 దాస్యానికి చోటులేదనీ
 దాసులెవరూ ఇకలేరనీ
 పిడుగుపడ్డ గోడలా
 అంతరించింది ఘోరకలి
 కృతయుగం వెలుగుచూడాలి :

తమోభేది

[ఓందోబద్ధమైన కవితలు గేయాలతోపాటు వచన కవితలు కూడా వెలయించాడు భారతి. ఆ విధంగా ఆయన తమిళ కవితను సుసంపన్నంచేశాడు; కవితా వీధుల్ని విస్తృత పరిచాడు

భారతి సంతరించిన వచన కవితలు ఒకటి జాయిలు. సూర్యుడని అర్థం. ఆ కవితలోంచి ఒక భాగం,]

తమోభేదీ !

తమిస్ర నేం చేశావు ?

తరిమివేశావా? నరికివేశావా? కొరికివేశావా ?

త్యదీయాంశు హస్తాలతో కప్పివేశావా ?

చీకటి నీ శత్రువా ? భోజన వస్తువా ?

చెంతచేరిన వలపు నేస్తమా మరి ?

రాత్రంతా నిను చూడక నల్లబడిందా ?

చూడగానే నీలో కలిసిపోయిందా ?

మీరిద్దరూ ఒకతల్లి పిల్లలా ?

ఆమె ఆజ్ఞాపించిందా మిమ్మల్ని

ఈ ప్రపంచం పరిరక్షించమని ?

మీకు మరణంలేదా ;

అమృతమా మీరు ?

మిమ్మల్ని కీర్తిస్తున్నాను

తమోభేదీ !

నిన్ను కీర్తిస్తున్నాను.

★

★

★

జ్యోతీ ! నువ్వెవరికి ?

సవిత్య తనయవా ?

కాదు

సవిత్య ప్రాణానివి, దైవానివి

సవితను స్మరిస్తూ నిన్నే కీర్తిస్తున్నాను.

సవితకు జీవం, దేహం, రూపం, నువ్వే

ఎప్పుడూదయించావు నువ్వు జ్యోతీ

ఎవరు నిన్ను సృష్టించారు ?

ఏమిటి నీ స్వభావం ?

జ్ఞాన తనూజవా ?

సుప్తజ్ఞానానికి స్పృష్టతవా ?

జ్ఞానా కృతివా ?

జ్యోతీ !

అంతరిక్షంతో నీకెన్నాళ్ళ పరిచయం ?

మీ అనుబంధానికి హేతువేమిటి ?

ఎలా అందులో లీనమవుతున్నావు ?

మీ అందరినీ సృష్టించిన ఆశక్తి

ఒక మాయా మోహిని !
వర్ణిల్లాలి జ్యోతి !

కన్నమ్మ నా శిశువు

[కన్నయ్యను (కృష్ణజీ) తల్లిగా, తండ్రిగా, భృత్యుడుగా భావించుకుని భారతి కమ్మని గీతాలు వెలయించాడు. అలాగే పరాశక్తిని శిశువుగా భావించుకుని ఆందున కన్నమ్మ నా శిశువు అనే గేయం సంతరించాడు. దైవాన్ని శిశువుగా భావించుకుని కవిత చెప్పడం. (పిల్లైత్తమిళ్) తమిళ సంప్రదాయం. పిల్లల ఆటపాటలు మొదలైనవి ఈ కోవకు చెందిన కవితలలో ప్రాధాన్యం వహిస్తాయి.]

చిన్నారి చిట్టిచిలకా, కన్నమ్మా
భాగ్యాల రాసివే
చీకుచింతలు తొలగించి
నా ఉన్నతిని కోరేవు.

అమృతఫలం నీవు కన్నమ్మా
పలికేటి పైడి బొమ్మవు
కొగిలి నాకివ్వగా నాముందు
నడయాడే తేనెవు.

పరిగెత్తిరాగాను కన్నమ్మ
నా మనసు చల్లబడేను
నీ ఆటపాటలు చూడగా నీలోను
నా ఆత్మ చేరెను

నీ శిరసు వాసనచూడగా, గర్వం
పైపైకి పెరిగేను
నిన్ను లోకులు మెచ్చుకొనగా
మేను పులకరించేను

నీ బుగ్గను ముద్దిడగా, మనసు
కై పెక్కినట్లు తోచేను
నిన్ను తడివితె చాలు, కన్నమ్మా
ఉన్నతత కలిగేను.

నీ ముఖం కందితే నామనసు
చంచల మయ్యేను
నీ నుదుట ముడతలు పడితే
గుండెలు కొట్టుకునేను

కంట తడిపెడితే, నా
మనసులో నెత్తురుబికేను
కంటిపాపపు కన్నమ్మా
నా ప్రాణం నీదేనే.

తొక్కుపలుకులతో, కన్నమ్మా
వెతలన్ని తీర్చేవు
మొలల్ నవ్వులతో నా
మొండితనం తొలగించేవు.

మధురగాథలు నీలా
పుస్తకాలు తెలిపేనా
కరుణ జూచుటలో నీలా
కలరా ఎవరైనా ?

ఆక్కున రాలిగా నీలా
వజ్ర మొకటి కలిగేనా
చక్కగ జీవించగ నీలా
సంపద ఉండేనా ?

పాంచాల శపథం

భారతి రచించిన దీర్ఘ కావ్యం పాంచాలి శపథం. దీనికి మున్నుడి వ్రాస్తూ ఆయన ఇలా అన్నాడు ; 'సులభమైన మాటలు, సులభమైన నడక, సులభంగా అర్థంచేసుకోదగిన ఛందస్సు, సౌమాన్యము అభిలషించే ఫణితి ఈ లక్షణాలు కలిగిన కావ్యాన్ని ఈ రోజులలో రచించే కవి తన మాతృభాషకు నూతనచైతన్యం కలిగించినవాడవురాడు. ఒకటిరెండు సంవత్సరాల పుస్తకపరిచయంకల తమిళులందరికి అర్థమయ్యేలా వ్రాయడంతోపాటు తద్రచనలో సౌగంధ్యము ఉండాలి..... నేను చేసిన పాత్రచిత్రణ వ్యాసభారతానికి అనుగుణంగా ఉంటుంది. చాలావరకు ఈ కావ్యం వ్యాసభారతానువాదమనే చెప్పవచ్చు ...

ఈ దీర్ఘకవితలోంచి ఒక చిన్నభాగం.]

సభలో ద్రౌపది న్యాయంకోరి విలపించుట
వెక్కివెక్కియేడ్చి, విభులార! యిది విధి
యగునె ? అమ్మితొక్కి, ఆ వసిష్ఠ
సతినిజూపి, అగ్నిసాక్షిగా నను పెండ్లి
యాడి, పణముగ నిడి అకట! కోలు
పోతిరి నను నేడు నీతివిహీనుల
కనుచుపలికె, అంత ఘనభుజముల
జూచుకొనిరి పవనసుతుడు, అర్జునుడను,
ధర్మసుతుడు నిలిచె తలనువంచి.

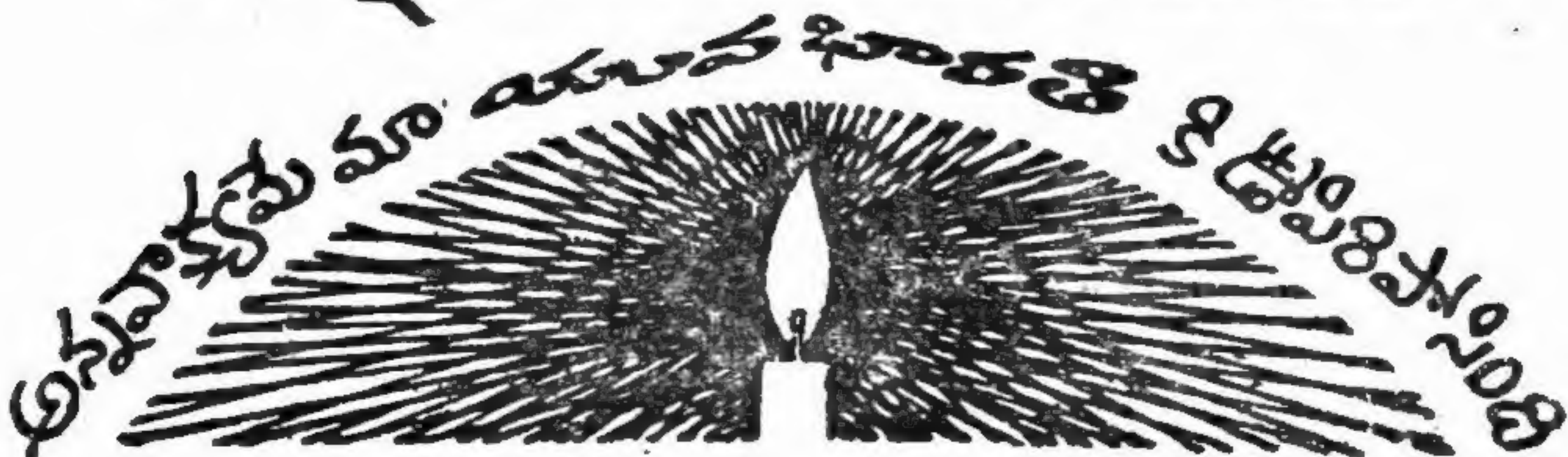
సభను గలరు ధర్మశాస్త్రవేత్తలు, సజ్జ
నులును, నీతికోవిదులును, పెక్కు
యాగములు తపములాచరించిన వేద
విదులు - పాపమునకు మదినిబాధ
పడరదేల ? ధర్మబద్ధులై యున్నారు
నాదు పతులు; మోపరాదు వారి
మీద నిందయిప్పుడు. మేదినీపతులున్న
యీ సభను పరుషము లెన్నో పలికి
నన్ను పరిభవించు నిన్ను జూచి ఆనరు
ఒక్కరైన "ఆపుమోయి" యనుచు.
ఏమిచేతు ననుచు ఏడ్చె; పాండవులను
చూచె మెరపులుమియ చూపుతోడ
నోరు తెరవని సభవారిని గని పిచ్చి
వాని వోలె దుష్టసేను డంత
అరచె 'దాసి దాసి' యంచు; కర్ణుడు నవ్వె,
శకుని పొగడె, లేమ సభను మార్పు.

పాంచాలి శపథం

దేవి ద్రౌపది పలికె; 'ఓం నేవి శక్తి
 మీద శపథమ్ము చేసెద, ఆ దురాత్ము
 దుష్టసేనుని రక్తమ్ము, దుష్ట చిత్తు
 దైన దుర్యోధనుని రుధిరమ్ము కలపి,
 ఆ సుగంధ తైలము రాచి కేశములను
 దువ్వి ముడివైతు, అందాక దువ్వబోను.'
 అమరు లంత ఓమ్మటంచు నుడివిరి, ఓం
 ఓమ్మని గగనమ్ము ఉరిమె, భూమి
 కంప మొందెను, సుడిగాలి నభోవీధి
 తాకె, ధర్మజునిదె ధరణి యంచు
 పంచి భూతములు పలికె, కథ ముగిసె
 సౌఖ్య మంద గాక సకల జగతీ !

'ఝట్టూరా ఆవరిండుకుని వ్రన్న
 బోకటిని తిట్టుకుంటూ కుచ్చోవడం
 కంటె, పుయత్తింబి ఎంత బన్న
 బోపన్నయినా వెలిగింబడం మందాది'

Blank Page

మాతెలుగు తల్లికే మల్లెపూవంశ
మా కన్నతల్లికే మంగళారతులు
కడుపులో బంగారు, కనుచూపులో కరుణ
చిరునవ్వులో సిరులు దొరలించు మా తల్లి

గలగలా గాదారి కదలిపోతుంటేను
జిరజిరా కృష్ణమ్మ పరుగులిడుతుంటేను
బంగారు పంటతే పండుతాయి
మరిసాల ముత్యాలు దొరలుతాయి

అమరావతి నగరి అపురూప శిల్పాలు
త్యేగయ్య గాంతులు తారాడు నానాలు
తిక్కయ్య కలములు తియ్యందనాలు
నిత్యమై, నిశీలమై నివిజయింజెదాక

కుద్రమ్మ భుజశక్తి, మల్లమ్మ పతిశక్తి
తిమ్మరుసు భీయక్తి, కృష్ణరాయల కీర్తి
మా బెవుల రింగుమని మారుమోగెదాక
నీ పంటతే పండుతాం నీ ఆటతే ఆడుతాం
జై తెలుగుతల్లి, జై తెలుగుతల్లి

— శంకరంబాడి సుందరాచార్య